

Lag om marin utrustning;

utfärdad den 22 juni 2016.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.²

Allmänna bestämmelser

Syfte

1 § Denna lag syftar till att förbättra sjösäkerheten och förebygga föroreningar till sjöss genom krav på hur marin utrustning ska vara tillverkad och kontrollerad. Lagen syftar också till att säkerställa den fria rörligheten för sådan utrustning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Uttryck i lagen

2 § I denna lag betyder

1. *distributör*: fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utöver tillverkaren eller importören, som tillhandahåller marin utrustning på marknaden,

2. *ekonomisk aktör*: tillverkaren, tillverkarens behöriga representant, importören och distributören,

3. *EU-fartyg*: fartyg som för flagg från en stat inom EES och som omfattas av någon av de internationella konventionerna,

4. *importör*: fysisk eller juridisk person som är etablerad inom EES och tillhandahåller marin utrustning från ett tredjeland på EES-marknaden,

5. *internationella konventioner*: följande konventioner, samt därtill hörande protokoll och koder med obligatorisk tillämpning, som antagits under överinseende av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och som trätt i kraft och fastställer särskilda krav för flaggstatens godkännande av utrustning avsedd att placeras ombord på fartyg:

– 1972 års konvention om internationella regler till förhindrande av kollisioner till sjöss (COLREG),

– 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL),

– 1974 års konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS),

6. *marin utrustning*: utrustning som avses i 3 §,

¹ Prop. 2015/16:158, bet. 2015/16:TU17, rskr. 2015/16:296.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU av den 23 juli 2014 om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG, i den ursprungliga lydelsen.

7. *tillbakadragande*: åtgärd för att förhindra att marin utrustning i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden,

8. *tillhandahållande på marknaden*: all tillförsel av marin utrustning på EES-marknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt,

9. *tillverkare*: fysisk eller juridisk person som tillverkar eller som låter konstruera eller tillverka marin utrustning och saluför denna utrustning, i eget namn eller under eget varumärke,

10. *utsläppande på marknaden*: första gången då marin utrustning görs tillgänglig på EES-marknaden,

11. *återkallelse*: åtgärd för att dra tillbaka marin utrustning som redan har placerats ombord på EU-fartyg eller inköpts i avsikt att placeras ombord på sådana fartyg.

Tillämpningsområde

3 § Denna lag gäller för utrustning som är placerad eller är avsedd att placeras på ett EU-fartyg, om det enligt de internationella konventionerna krävs att den stat vars flagga fartyget för godkänner utrustningen.

Krav på marin utrustning

Allmänna krav

4 § Marin utrustning ska uppfylla de krav som framgår av direkt tillämpliga rättsakter som har meddelats med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU av den 23 juli 2014 om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG och av föreskrifter som har meddelats med stöd av andra stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om tillfälliga krav på marin utrustning.

Utrustning ombord på EU-fartyg

5 § Marin utrustning ska uppfylla de krav som gäller vid den tidpunkt då utrustningen placeras ombord på ett EU-fartyg, om inte annat följer av direkt tillämpliga rättsakter som har meddelats med stöd av direktiv 2014/90/EU.

Likvärdiga krav

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får för marin utrustning ombord på fartyg som tidigare inte har varit EU-fartyg meddela föreskrifter om krav på sådan utrustning och om krav på certifikat som visar att utrustningen uppfyller de kraven.

Undantag

7 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från kraven i denna lag eller i föreskrifter meddelade i anslutning till lagen och om krav på certifikat som visar att den marina utrustningen har beviljats undantag. Den myndighet som regeringen bestämmer

får vidare i enskilda fall besluta om sådana undantag och utfärda certifikat som visar att utrustningen har beviljats undantag.

Skyldigheter för ekonomiska aktörer

Teknisk dokumentation och bedömning av överensstämmelse m.m.

8 § Tillverkaren ska utarbeta teknisk dokumentation avseende den marina utrustningen och se till att det görs en bedömning av om utrustningen stämmer överens med kraven enligt 4 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om teknisk dokumentation och om förfarandet vid bedömning av överensstämmelse.

9 § Vid serietillverkning av marin utrustning ska tillverkaren se till att det finns rutiner som säkerställer att utrustningen fortsätter att överensstämma med kraven enligt 4 §. Om det är nödvändigt, ska tillverkaren se till att en ny bedömning av överensstämmelse utförs.

EU-försäkran om överensstämmelse

10 § Om bedömningen av överensstämmelse visar att den marina utrustningen uppfyller kraven enligt 4 § ska tillverkaren upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse. Tillverkaren ansvarar därmed för att utrustningen överensstämmer med kraven.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om EU-försäkran om överensstämmelse.

Rattmärke

11 § Om bedömningen av överensstämmelse visar att den marina utrustningen uppfyller kraven enligt 4 § ska tillverkaren förse utrustningen med ett märke (rattmärke), om inte annat följer av föreskrifter meddelade med stöd av 12 §. Endast marin utrustning som uppfyller kraven får förses med rattmärke.

Bestämmelserna i artikel 30.1 och 30.3–5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 ska tillämpas på rattmärket. Varje hänvisning till CE-märkningen i den artikeln ska betraktas som en hänvisning till rattmärket.

Elektroniskt rattmärke

12 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om elektronisk märkning av marin utrustning.

Spårbarhetsmärkning av marin utrustning och tillhandahållande av dokumentation och information

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om spårbarhetsmärkning av marin utrustning och om tillhandahållande av bruksanvisningar och annan dokumentation och information.

Åtgärder vid bristande överensstämmelse

14 § En tillverkare som anser eller har skäl att tro att marin utrustning som tillverkaren har försett med rattmärket inte överensstämmer med kraven enligt 4 § ska omedelbart vidta de åtgärder som krävs för att få utrustningen att överensstämma med kraven eller om så är lämpligt dra tillbaka eller återkalla den från marknaden.

Om den marina utrustningen utgör en risk ska tillverkaren omedelbart underrätta behöriga marknadskontrollmyndigheter.

Överlåtelse och övertagande av skyldigheter

Behörig representant

15 § Om tillverkaren inte har någon verksamhet lokaliserad i territoriet i någon EES-stat ska tillverkaren genom skriftlig fullmakt utse en behörig representant. Den behöriga representanten ska vara etablerad inom EES.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de krav som den skriftliga fullmakten ska uppfylla, och
2. de uppgifter som den behöriga representanten ska utföra.

Importörer och distributörer

16 § Om en importör eller en distributör i eget namn eller under eget varumärke släpper ut marin utrustning på marknaden eller placerar marin utrustning ombord på ett EU-fartyg, övertar importören eller distributören tillverkarens skyldigheter enligt denna lag, föreskrifter meddelade i anslutning till lagen och direkt tillämpliga rättsakter som har meddelats med stöd av direktiv 2014/90/EU. Detsamma gäller för en importör eller distributör som ändrar marin utrustning som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven enligt 4 § kan påverkas.

Marknadskontroll och övrig tillsyn

Marknadskontroll- och tillsynsmyndigheter

17 § Regeringen bestämmer vilken eller vilka myndigheter som ska utöva marknadskontroll av marin utrustning och i övrigt utöva tillsyn över att denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs.

Bestämmelser om marknadskontroll finns i artiklarna 15–29 i förordning (EG) nr 765/2008.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om marknadskontroll och övrig tillsyn.

Hjälp från Polismyndigheten

18 § På begäran av en marknadskontrollmyndighet ska Polismyndigheten lämna den hjälp som behövs när myndigheten vidtar åtgärder enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 765/2008, i den ursprungliga lydelsen, om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att en polismans särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.

Förelägganden och förbud

19 § Den myndighet som utför marknadskontroll och övrig tillsyn får meddela de förelägganden och förbud som behövs och i övrigt vidta de åtgärder som behövs

1. för att denna lag, föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och direkt tillämpliga rättsakter som har meddelats med stöd av direktiv 2014/90/EU ska följas,

2. om marin utrustning som uppfyller kraven enligt denna lag och föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen ändå utgör en risk för sjösäkerheten, hälsan eller miljön.

20 § Ett föreläggande eller förbud enligt 19 § eller ett beslut om åtgärd enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 765/2008, i den ursprungliga lydelsen, ska förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är obehövligt.

21 § Den myndighet som utför marknadskontroll och övrig tillsyn får bestämma att dess beslut enligt 19 § och enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 765/2008, i den ursprungliga lydelsen, ska gälla omedelbart.

Avgifter

22 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för ärendehandläggning, marknadskontroll och övrig tillsyn enligt denna lag och enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen samt om avgifter för marknadskontroll enligt förordning (EG) nr 765/2008, i den ursprungliga lydelsen.

Sanktionsavgift

23 § En ekonomisk aktör ska åläggas att betala en sanktionsavgift, om den ekonomiska aktören eller någon som har handlat på den ekonomiska aktörens vägnar uppsåtligen eller av oaktsamhet har brutit mot

1. 10 eller 11 § eller mot föreskrifter meddelade i anslutning till dessa bestämmelser,

2. föreskrifter meddelade med stöd av 6, 7, 12 eller 13 §, eller

3. beslut meddelade med stöd av 7 § andra meningen.

Sanktionsavgift får inte åläggas någon för en överträdelse av ett förbud eller en underlåtelse att följa ett föreläggande som har förenats med vite.

I övrigt ska i fråga om sanktionsavgift 37 § andra stycket och 39–43 §§ produktsäkerhetslagen (2004:451) tillämpas.

Tystnadsplikt

24 § Den som har tagit befattning med ett ärende som gäller marknadskontroll eller övrig tillsyn enligt denna lag får inte obehörigen röja eller utnyttja vad denne har fått veta om någons affärs- eller driftsförhållanden.

I det allmännas verksamhet tillämpas offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) i stället för första stycket.

Överklagande

25 § Beslut enligt denna lag och enligt föreskrifter meddelade med stöd av lagen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 18 september 2016.

På regeringens vägnar

STEFAN LÖFVEN

ANNA JOHANSSON
(Näringsdepartementet)